

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)
της 18ης Φεβρουαρίου 2004 *

Στην υπόθεση T-10/03,

Jean-Pierre Koubi, κάτοικος Μασσαλίας (Γαλλία), εκπροσωπούμενος από τον
Κ. Μανηαενε, δικηγόρο, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγων,

κατά

Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα,
σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), εκπροσωπούμενου από τις S. Laitinen και
S. Pétrequin,

καθού,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

όπου παρεμβαίνουσα ενώπιον του Πρωτοδικείου είναι η

Fabricas Lucia Antonio Betere, SA (Flabesa), με έδρα τη Μαδρίτη (Ισπανία), εκπροσωπούμενη από τον I. Valdelomar, δικηγόρο,

που έχει ως αντικείμενο προσφυγή κατά της απόφασης του τετάρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) της 16ης Οκτώβριου 2002 (υπόθεση R 542/2001-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ του J.-P. Koubi και της Fabricas Lucia Antonio Betere, SA (Flabesa),

**ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ
ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ (τέταρτο τμήμα),**

συγκείμενο από τους H. Legal, πρόεδρο, V. Tiili και M. Βηλαρά, δικαστές, γραμματέας: B. Pastor, βοηθός γραμματέας,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 20ής Νοεμβρίου 2003,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

- 1 Στις 13 Μαΐου 1999 ο προσφεύγων υπέβαλε αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος στο Γραφείο Έναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (στο εξής: Γραφείο), δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1), όπως ο κανονισμός αυτός έχει τροποποιηθεί.
- 2 Το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είναι το λεκτικό σημείο CONFORFLEX.
- 3 Τα προϊόντα και οι υπηρεσίες για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση του σήματος υπάγονται στην κλάση 20 υπό την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας σχετικά με τη διεθνή κατάταξη των προϊόντων και των υπηρεσιών για την καταχώριση σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως αυτός έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί, και αντιστοιχούν στην ακόλουθη περιγραφή: «έπιπλα κρεβατοκάμαρας».
- 4 Η αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος δημοσιεύθηκε στο *Bulletin des marques communautaires* αριθ. 93/99, της 22ας Νοεμβρίου 1999.

- 5 Στις 21 Φεβρουαρίου 2000 η εταιρία Fabricas Lucia Antonio Betere, SA (στο εξής: παρεμβαίνουσα), άσκησε ανακοπή δυνάμει του άρθρου 42, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94. Ο προβαλλόμενος λόγος προς στήριξη της ανακοπής ήταν ο κίνδυνος συγχύσεως, κατά το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 μεταξύ του ζητούμενου σήματος και τεσσάρων προγενεστέρων σημάτων των οποίων είναι δικαιούχος η παρεμβαίνουσα.
- 6 Με την από 23 Μαρτίου 2001 απόφασή του το τμήμα ανακοπών θεώρησε, κατ' αρχάς, ότι δεν είχε προσκομιστεί απόδειξη σοβαρής χρησιμοποίησης όσον αφορά δύο από τα τέσσερα προγενέστερα σήματα και, κατά συνέπεια, έλαβε υπόψη μόνο τα δύο ακόλουθα σήματα:

— το ακόλουθο εικονιστικό σήμα, που έχει καταχωρηθεί στην Ισπανία με τον αριθμό 1 951 681

— το ακόλουθο εικονιστικό σήμα, που έχει καταχωρηθεί στην Ισπανία με τον αριθμό 2 147 672

- 7 Τα προϊόντα για τα οποία έχουν καταχωρηθεί τα προγενέστερα σήματα υπάγονται στην κλάση 20 υπό την έννοια του διακανονισμού της Νίκαιας και αντιστοιχούν στην ακόλουθη περιγραφή: «κρεβάτια, στρώματα και μαξιλάρια από μαλλί, από μπάλες μαλλιού και άχυρο, από τρίχες χαίτης και ουράς αλόγου και παρόμοιες ύλες, μικτά στρώματα με ελαστικά ελατήρια, μαξιλάρια και στρώματα από καουτσούκ, από αφρώδες υλικό και από κάθε είδος αφρό πολυουρεθάνης· βρεφικές κούνιες ύπνου, ντιβάνια· στρώματα από άχυρο με ξύλο και ελατήρια·σε σιδερένιο πλαίσιο κρεβάτια που τοποθετούνται το ένα πάνω από το άλλο, κομοδίνα, βρεφικές κούνιες ύπνου, έπιπλα κάμπινγκ και έπιπλα παραλίας, έπιπλα γενικά, περιλαμβανομένων των μεταλλικών επίπλων, έπιπλα μετατρεπόμενα σε κλίνη, γραφεία, στρώματα με μεταλλικά και κυλινδρικά ελατήρια, φουσκωτά στρώματα μη ιατρικής χρήσεως, στρώματα και στρώματα με ελατήρια για κρεβάτι, πλαίσια κρεβατιού (ξύλινα)· είδη κρεβατοκάμαρας εξαιρουμένων των καλυμμάτων κρεβατιού· εγκαταστάσεις κρεβατοκάμαρας (μη μεταλλικές), μη μεταλλικοί τροχοί κρεβατιού· στρώματα με ελατήρια για κρεβάτια, κρεβάτια νοσοκομείου· κρεβάτια με νερό, μη ιατρικής χρήσεως, έπιπλα, καθρέφτες, πλαίσια (κορνίζες), είδη μη περιλαμβανόμενα σε άλλες κλάσεις, από ξύλο, φελό, καλάμι, βρύουλα, λυγαριά, κέρατο, ελεφαντοστό, κόκαλο φάλαινας, χελωνόστρακο, ήλεκτρο, μαργαριτάρι, σπηλιόλιθο, υποκατάστατα των παραπάνω υλικών ή από πλαστικό».
- 8 Το τμήμα ανακοπών απέρριψε στη συνέχεια την ανακοπή με την αιτιολογία ότι, δεδομένου ότι τα επίμαχα σήματα δεν είναι παρόμοια, δεν υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ τους.
- 9 Στις 18 Μαΐου 2001 η παρεμβαίνουσα άσκησε προσφυγή βάσει του άρθρου 59 του κανονισμού 40/94, ζητώντας την ακύρωση της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών.
- 10 Με απόφαση της 16ης Οκτωβρίου 2002 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), που κοινοποιήθηκε στον προσφεύγοντα στις 7 Νοεμβρίου 2002, το τέταρτο τμήμα προσφυγών του Γραφείου δέχθηκε την προσφυγή, ακυρώνοντας, κατά συνέπεια, την απόφαση του τμήματος ανακοπών και απορρίπτοντας την αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος. Στην ουσία, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι τα επίμαχα σημεία έχουν ως κοινό στοιχείο την αναφορά στην ευκαμψία (στα ισπανικά: flexibilidad) και έχουν μεγάλες εννοιολογικές ομοιότητες, τις οποίες δεν εξέτασε το τμήμα ανακοπών. Επιπλέον, το τμήμα προσφυγών σημείωσε ότι, και αν ακόμα ενδέχεται ο όρος «flex» να σημαίνει

κάτι, ο προσφεύγων δεν απέδειξε ότι ο όρος αυτός χρησιμοποιείται συχνά στην ισπανική αγορά εκ μέρους άλλων επιχειρήσεων για τον προσδιορισμό επίπλων κρεβατοκάμαρας. Υπό τις συνθήκες αυτές και λαμβανομένης επίσης υπόψη της ταυτότητας των επίμαχων προϊόντων, το τμήμα προσφυγών συνήγαγε την ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως μεταξύ του ζητούμενου σήματος και των προγενεστέρων σημάτων.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

- 11 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 13 Ιανουαρίου 2003 ο προσφεύγων άσκησε την παρούσα προσφυγή.
- 12 Η παρεμβαίνουσα και το Γραφείο κατέθεσαν υπόμνημα απαντήσεως στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 16 Απριλίου και στις 12 Μαΐου 2003, αντιστοίχως.
- 13 Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

— να καταδικάσει το Γραφείο στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

14 Το Γραφείο ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την προσφυγή·

— να καταδικάσει τον προσφεύγοντα στα δικαστικά έξοδα.

15 Η παρεμβαίνουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την προσφυγή·

— να απορρίψει την αίτηση καταχωρίσεως του ζητούμενου σήματος·

— να αποφασίσει υπέρ αυτής σχετικά με τα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

16 Ο προσφεύγων προβάλλει στην ουσία έναν μόνο λόγο ακυρώσεως στηριζόμενο σε παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94.

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 17 Ο προσφεύγων παρατηρεί, προεισαγωγικώς και αναφερόμενος στην απόφαση του Δικαστηρίου της 11ης Νοεμβρίου 1997, C-251/95, SABEL (Συλλογή 1997, σ. I-6191), ότι ο κίνδυνος συγχύσεως όσον αφορά το κοινό πρέπει να εκτιμάται συνολικά, λαμβανομένων υπόψη όλων των ασκούντων επιρροή παραγόντων της συγκεκριμένης περιπτώσεως και, ιδίως, της φωνητικής, οπτικής και εννοιολογικής ομοιότητας των επίμαχων σημάτων, καθώς και του διακριτικού τους χαρακτήρα.
- 18 Διατείνεται, πρώτον, ότι τα υπό κρίση σημεία δεν είναι παρόμοια.
- 19 Όσον αφορά την οπτική πτυχή, σημειώνει ότι τα προγενέστερα σήματα αποτελούνται από ένα ή περισσότερα εικονιστικά στοιχεία, καθώς και από ένα λεκτικό στοιχείο, ενώ το ζητούμενο σήμα είναι καθαρά λεκτικό ενώ, επιπλέον, ο όρος «flex» δεν προβάλλεται ιδιαίτερα.
- 20 Όσον αφορά τη φωνητική πτυχή, υποστηρίζει ότι το γεγονός ότι η μοναδική συλλαβή των προγενεστέρων σχημάτων είναι πανομοιότυπη με την τρίτη συλλαβή του ζητούμενου κοινοτικού σήματος είναι ανεπαρκές προκειμένου να θεωρηθεί ότι τα επίμαχα σήματα παρουσιάζουν φωνητικές ομοιότητες. Εκθέτει ότι, γενικά, όπως τούτο έχει γίνει δεκτό από τμήμα προσφυγών σε υπόθεση που αφορούσε διαφορά μεταξύ των σημάτων INCEL και LINZEL (Vertex Pharmaceuticals Inc. κατά Almirall-Prodespharma SA, απόφαση R 793/2001-2 της 16ης Οκτωβρίου 2002), ο καταναλωτής αποδίδει μεγαλύτερη προσοχή στην αρχή του σήματος παρά στο τέλος του. Εξάλλου, όταν προφέρεται στα ισπανικά το λεκτικό σημείο του οποίου ζητείται η καταχώριση, ο τόνος είναι στην πρώτη συλλαβή, δεδομένου ότι η πρώτη συλλαβή ακούγεται σαφώς εντονότερα από τη δεύτερη και την τρίτη.

- 21 Όσον αφορά την εννοιολογική πτυχή, η ιδέα στην οποία στηρίζονται τα προγενέστερα σήματα είναι τόσο η αναπαράσταση του συμβόλου του κύκνου όσο και η παραπομπή στην έννοια της ευκαμψίας (*flexibilidad*), ενώ η ιδέα στην οποία στηρίζεται το ζητούμενο σήμα είναι να συνδυάσει τις έννοιες της ανέσεως και της ευκαμψίας, τονιζομένης όμως ιδιαίτερος της ανέσεως, στην οποία παραπέμπει η πρώτη συλλαβή του σήματος.
- 22 Δεύτερον, ο προσφεύγων παρατηρεί ότι το τμήμα προσφυγών συνήγαγε την ύπαρξη ομοιότητας μόνον όσον αφορά τον όρο «flex», που είναι κοινός και στα δύο επίμαχα σήματα και τον οποίο το τμήμα προσφυγών θεώρησε ως το κύριο στοιχείο των προγενέστερων σημάτων. Και αν ακόμα υποτεθεί ότι η τελευταία αυτή σκέψη μπορεί να θεωρηθεί ακριβής, ο προσφεύγων διατείνεται ότι το εν λόγω κύριο στοιχείο πρέπει να έχει διακριτικό χαρακτήρα για να μπορεί να επηρεάσει την εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως. Σύμφωνα με την προαναφερθείσα απόφαση SABEL, όσο σημαντικότερος είναι ο διακριτικός χαρακτήρας του προγενέστερου σήματος τόσο μεγαλύτερος είναι ο κίνδυνος συγχύσεως.
- 23 Επικαλούμενος την απόφαση του Δικαστηρίου της 22ας Ιουνίου 1999, C-342/97, Lloyd Schuhfabrik Meyer (Συλλογή 1999, σ. I-3819), ο προσφεύγων εκθέτει ότι, κατά την εκτίμηση του διακριτικού χαρακτήρα ενός σήματος, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη όλα τα ασκούντα επιρροή στοιχεία, ιδίως οι εγγενείς ιδιότητες του σήματος, περιλαμβανομένου του αν στερείται ή όχι οποιοδήποτε περιγραφικού στοιχείου των προϊόντων ή των υπηρεσιών για τα οποία ή τις οποίες έχει καταχωρηθεί.
- 24 Ο όρος «flex» παραπέμπει σαφώς και αυθόρμητα στην έννοια ή στην ιδιότητα της ευκαμψίας. Εξάλλου, αποτελεί το θέμα των ισπανικών λέξεων «flexibilidad» ή «flexible» και αποτελεί, καθαυτός, την πιο βραχεία έκφραση με την οποία μπορεί να γίνει αναφορά στο εν λόγω χαρακτηριστικό.
- 25 Ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι, δεδομένου ότι η ευκαμψία αποτελεί ουσιώδη ιδιότητα κάθε είδους κρεβατοκάμαρας, υπάρχει πολύ μεγάλος αριθμός κοινοτικών, διεθνών ή απλώς ισπανικών σημάτων που χρησιμοποιούν τον όρο «flex» για τον προσδιορισμό του ως άνω είδους προϊόντων.

- 26 Έτσι, ο όρος «flex», που θυμίζει την ιδιότητα της ευκαμψίας, είναι συνήθης καθόσον απαντάται σε πολυάριθμα σήματα. Ο προσφεύγων διατείνεται ότι ο διακριτικός χαρακτήρας των προγενεστέρων σημάτων δεν μπορεί να έγκειται σε ένα σύνθημα στοιχείο, έστω και αν αυτό είναι κυρίαρχο. Υπογραμμίζει ότι δεν μπορεί λογικά να συναχθεί η ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως μεταξύ δύο σημάτων όταν η ομοιότητα μεταξύ τους περιορίζεται στην ύπαρξη ενός κοινού συνήθους στοιχείου. Εξ αυτών συνάγει ότι, δεδομένου ότι το τμήμα προσφυγών συνήγαγε ομοιότητα μεταξύ των σημάτων μόνο λαμβάνοντας υπόψη την κοινή ύπαρξη του λεκτικού σημείου «flex», συνήθους όρου για τον προσδιορισμό ειδών κρεβατοκάμαρας, δεν υφίσταται κανένας κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των προγενέστερων σημάτων και του ζητούμενου.
- 27 Τρίτον και τελευταίο, ο προσφεύγων, αφενός, σημειώνει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν αμφισβητεί την εκ μέρους του τμήματος ανακοπών διαπίστωση ότι η παρεμβαίνουσα δεν προσκόμισε καμία απόδειξη της φήμης των προγενέστερων σημάτων και, αφετέρου, ισχυρίζεται ότι τα σήματα αυτά εκχωρήθηκαν στην εταιρία ισπανικού δικαίου Flex Equipos De Descanso, SA, η οποία επομένως είναι ο σημερινός δικαιούχος των εν λόγω σημάτων.
- 28 Το Γραφείο διατείνεται ότι το Πρωτοδικείο δεν μπορεί να λάβει υπόψη τα νέα στοιχεία που κατέθεσε ενώπιον της κοινοτικής δικαιοσύνης ο προσφεύγων προς απόδειξη της ανυπαρξίας διακριτικού χαρακτήρα του όρου «flex», σύμφωνα με τη λύση που έγινε δεκτή με την απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Δεκεμβρίου 2002, T-247/01, eCory κατά ΓΕΕΑ (ECOPY) (Συλλογή 2002, σ. II-5301). Επιπλέον, και αν ακόμα υποτεθεί ότι το Πρωτοδικείο μπορεί να λάβει υπόψη τα ως άνω στοιχεία, αυτά δεν αρκούν προς απόδειξη του ότι την ημερομηνία της υποβολής της αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος ο όρος «flex» εχρησιμοποιείτο ήδη στην ισπανική αγορά εκ μέρους άλλων επιχειρήσεων που έχουν σχέση με έπιπλα, ιδίως έπιπλα κρεβατοκάμαρας, και ότι, κατά συνέπεια, οι καταναλωτές θεωρούν τον όρο αυτό ως απολύτως στερούμενο διακριτικού χαρακτήρα.
- 29 Το Γραφείο φρονεί επίσης ότι, λαμβανομένης υπόψη της ταυτότητας των σχετικών προϊόντων και της ομοιότητας των επίμαχων σημείων, ορθά το τμήμα

προσφυγών συνήγαγε ότι υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως, περιλαμβανομένου του κινδύνου να θεωρήσει το ενδιαφερόμενο κοινό ότι τα σήματα συνδέονται μεταξύ τους, στο έδαφος εντός του οποίου προστατεύονται τα προγενέστερα σήματα, δηλαδή στην Ισπανία.

- 30 Κατ' αρχάς, η παρεμβαίνουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο να μη λάβει υπόψη τα έγγραφα που επισυνάπτονται στο δικόγραφο της προσφυγής, τα οποία υποτίθεται ότι αποδεικνύουν την ανυπαρξία διακριτικού χαρακτήρα του όρου «flex», δεδομένου ότι τα έγγραφα αυτά κατατέθηκαν για πρώτη φορά ενώπιον του Πρωτοδικείου, έργο του οποίου δεν είναι η επανάληψη της διαδικασίας ανακοπής. Επιπλέον, η παρεμβαίνουσα εκθέτει ότι το λεκτικό σημείο «flex» έχει οπωσδήποτε, αυτό καθαυτό, διακριτικό χαρακτήρα.
- 31 Η παρεμβαίνουσα διατείνεται ότι τα επίμαχα σημεία πρέπει να θεωρηθούν ως παρόμοια λόγω της πλήρους οπτικής, φωνητικής και εννοιολογικής ταυτότητας των δυο λεκτικών στοιχείων, τα οποία είναι κοινά στα δύο σημεία και τα οποία έχουν οπωσδήποτε διακριτικό χαρακτήρα, δηλαδή των όρων «flex». Ο κίνδυνος συγχύσεως καθίσταται ακόμη μεγαλύτερος από την έλλειψη επεξηγήσεως των επίμαχων σημείων και από τη φήμη των προγενέστερων σημάτων στην Ισπανία, όπως προκύπτει από τα έγγραφα που επισυνάπτονται στο υπόμνημα απαντήσεως της παρεμβαίνουσας.
- 32 Τέλος, η μνεία στην οποία προβαίνει ο κανονισμός 40/94 περί του κινδύνου να συνδέσει το ενδιαφερόμενο κοινό το οικείο σήμα με άλλα προγενέστερα δικαιολογεί, κατά την παρεμβαίνουσα, το επιχείρημα ότι είναι δυνατή η επίκληση κινδύνου συγχύσεως στις περιπτώσεις στις οποίες το κοινό δεν συγχέει οπωσδήποτε δύο σήματα αλλά μόνον τα συστατικά στοιχεία τους. Έτσι, υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως όταν το κοινό εκλαμβάνει το επαναλαμβανόμενο στο πλαίσιο των δύο σημείων συστατικό στοιχείο ως αναφορά στον δικαιούχο του παλαιότερου σήματος. Η παρεμβαίνουσα διατείνεται ότι το κοινό έχει την τάση να πιστεύει ότι το στοιχείο που προστίθεται στο κύριο συστατικό, το οποίο είναι κοινό στα δύο σχετικά σημεία, έχει ως αποστολή τη διαφοροποίηση ενός δεδομένου προϊόντος από τη σειρά των προϊόντων εκείνων τα οποία χαρακτηρίζει το ως άνω κύριο στοιχείο και ότι όλα τα προϊόντα προέρχονται από την ίδια εταιρία. Εν προκειμένω, το κοινό θα σχηματίσει τη σκέψη ότι το CONFORFLEX είναι ένα άλλο σήμα της εταιρίας που διαθέτει στο εμπόριο τα προϊόντα τα οποία προσδιορίζονται με το σήμα FLEX.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

Προεισαγωγικές παρατηρήσεις

- 33 Τόσο με το δικόγραφο της προσφυγής του όσο και κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση ο προσφεύγων υποστήριξε ότι η παρεμβαίνουσα δεν είναι πλέον δικαιούχος των προγενέστερων σημάτων, τα οποία εκχωρήθηκαν σε άλλη εταιρία ισπανικού δικαίου. Πέραν του γεγονότος ότι ο ισχυρισμός αυτός δεν στηρίζεται σε κανένα αποδεικτικό στοιχείο αλλ' ούτε και επιβεβαιώνεται από το Γραφείο, στο οποίο δεν ανακοινώθηκε κάποια εκχώρηση των προγενέστερων σημάτων, πρέπει να σημειωθεί ότι η παρεμβαίνουσα, με το υπόμνημα απαντήσεως που κατέθεσε, εμφανίζεται ως δικαιούχος των εν λόγω σημάτων και ότι η εμπορική επωνυμία της περιλαμβάνεται ρητά στην προσβαλλόμενη απόφαση. Υπό τις συνθήκες αυτές και λαμβανομένων υπόψη των διατάξεων του άρθρου 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, η εταιρία Fabricas Lucia Antonio Betera πρέπει να θεωρηθεί ως παρεμβαίνουσα στην παρούσα διαδικασία.

Επί του αιτήματος απορρίψεως του ζητούμενου σήματος

- 34 Με το δεύτερο αίτημά της η παρεμβαίνουσα ζητεί ουσιαστικά από το Πρωτοδικείο να υποχρεώσει το Γραφείο να αρνηθεί την καταχώριση του ζητούμενου σήματος.
- 35 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι, σύμφωνα με το άρθρο 63, παράγραφος 6, του κανονισμού 40/94, το Γραφείο υποχρεούται να λάβει τα αναγκαία για την εκτέλεση της αποφάσεως του κοινοτικού δικαστή. Επομένως, δεν απόκειται στο Πρωτοδικείο να υποχρεώσει σχετικά το Γραφείο. Εναπόκειται στο Γραφείο να συναγάγει τις συνέπειες του διατακτικού και του σκεπτικού της αποφάσεως που θα εκδώσει το Πρωτοδικείο. Επομένως, το δεύτερο αίτημα της παρεμβαίνουσας είναι απαράδεκτο [αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 31ης Ιανουαρίου 2001, T-331/99, Mitsubishi HiTec Paper Bielefeld κατά ΓΕΕΑ (Giroform), Συλλογή 2001, σ. II-433, σκέψη 33, και της 27ης Φεβρουαρίου 2002, T-34/00, Eurocool Logistic κατά ΓΕΕΑ (EUROCOOL), Συλλογή 2002, σ. II-683, σκέψη 12].

Επί του αιτήματος ακυρώσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως

- 36 Κατά το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, κατόπιν ανακοπής εκ μέρους του δικαιούχου προγενέστερου σήματος, το ζητούμενο σήμα δεν γίνεται δεκτό για καταχώριση, «εάν, λόγω του ταυτοσήμου του ή της ομοιότητας με το προγενέστερο σήμα και του ταυτοσήμου ή της ομοιότητας των προϊόντων ή υπηρεσιών που προσδιορίζουν τα δύο σήματα υπάρχει κίνδυνος σύγχυσης του κοινού της εδαφικής περιοχής στην οποία απολαύει προστασίας το προγενέστερο σήμα. Ο κίνδυνος σύγχυσης περιλαμβάνει και τον κίνδυνο συσχέτισης με το προγενέστερο σήμα». Εξάλλου, δυνάμει του άρθρου 8, παράγραφος 2, στοιχείο α', σημείο ii, του κανονισμού 40/94, ως προγενέστερα σήματα νοούνται σήματα καταχωρημένα σε κράτος μέλος, με ημερομηνία καταχωρίσεως προγενέστερη εκείνης της αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος.
- 37 Πρέπει να υπογραμμιστεί ότι ο κίνδυνος συγχύσεως κατά την αντίληψη του κοινού, που αποτελεί προϋπόθεση για την εφαρμογή του προαναφερθέντος άρθρου και νοείται ως ο κίνδυνος να πιστέψει το κοινό ότι τα σχετικά προϊόντα ή οι σχετικές υπηρεσίες προέρχονται από την ίδια επιχείρηση ή, ενδεχομένως, από επιχειρήσεις που συνδέονται μεταξύ τους οικονομικώς [απόφαση του Δικαστηρίου της 29ης Σεπτεμβρίου 1998, C-39/97, Canon, Συλλογή 1998, σ. I-5507, σκέψη 29· προαναφερθείσα απόφαση Lloyd Schuhfabrik Meyer, σκέψη 17, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 23ης Οκτωβρίου 2002, T-104/01, Oberhauser κατά ΓΕΕΑ — Petit Liberto (Fifties), Συλλογή 2002, σ. II-4359, σκέψη 25], πρέπει να εκτιμάται συνολικά, λαμβανομένων υπόψη όλων των σχετικών παραγόντων της συγκεκριμένης περιπτώσεως (προαναφερθείσες αποφάσεις Canon, σκέψη 16· Lloyd Schuhfabrik Meyer, σκέψη 18, και Fifties, σκέψη 26).
- 38 Η συνολική αυτή εκτίμηση συνεπάγεται κάποια αλληλεξάρτηση των λαμβανομένων υπόψη παραγόντων και, ιδίως, την ομοιότητα των σημάτων και εκείνη των προσδιοριζόμενων προϊόντων ή υπηρεσιών. Έτσι, μια ελαφρά ομοιότητα μεταξύ των προσδιοριζόμενων προϊόντων ή υπηρεσιών μπορεί να αντισταθμίζεται από μια έντονη ομοιότητα μεταξύ των σημάτων και αντιστρόφως (προαναφερθείσες αποφάσεις Canon, σκέψη 17, Lloyd Shuhfabrik Meyer, σκέψη 19, και Fifties, σκέψη 27).

- 39 Επιπλέον, η αντίληψη των σημάτων εκ μέρους του καταναλωτή των επίμαχων προϊόντων ή υπηρεσιών έχει αποφασιστική σημασία για τη συνολική εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως. Εν προκειμένω, δεδομένης της φύσεως των σχετικών προϊόντων, προκειμένου δηλαδή περί ειδών κρεβατοκάμαρας, που είναι ήδη τρέχουσας καταναλώσεως, και δεδομένου του γεγονότος ότι τα προγενέστερα λεκτικά σήματα έχουν καταχωρηθεί και προστατεύονται στην Ισπανία, το ενδιαφερόμενο κοινό σε σχέση με το οποίο πρέπει να εξεταστεί ο κίνδυνος συγχύσεως είναι ο μέσος καταναλωτής του ως άνω κράτους μέλους. Όμως, ο μέσος καταναλωτής, που θεωρείται ότι έχει τη συνήθη πληροφόρηση και είναι ευλόγως προσεκτικός και ενημερωμένος, αντιλαμβάνεται συνήθως ένα σήμα ως σύνολο και δεν προβαίνει σε εξέταση των διαφόρων λεπτομερειών του (προαναφερθείσες αποφάσεις SABEL, σκέψη 23· Lloyd Shuhfabrik Meyer, σκέψη 25, και Fifties, σκέψη 28). Εξάλλου, πρέπει να ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι ο μέσος καταναλωτής σπανίως έχει τη δυνατότητα να προβαίνει σε άμεση σύγκριση των διαφόρων σημάτων και είναι αναγκασμένος να εμπιστεύεται την ατελή εικόνα που έχει συγκρατήσει στη μνήμη του, καθώς και ότι το επίπεδο προσοχής του είναι δυνατόν να μεταβάλλεται αναλόγως της κατηγορίας των οικείων προϊόντων ή υπηρεσιών (προαναφερθείσες αποφάσεις Lloyd Shuhfabrik Meyer, σκέψη 26, και Fifties, σκέψη 28).
- 40 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω σκέψεων πρέπει να συγκριθούν, αφενός, τα σχετικά προϊόντα και, αφετέρου, τα συγκρουόμενα σημεία.
- 41 Πρώτον, όσον αφορά τη σύγκριση των προϊόντων, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι τα προϊόντα τα οποία αφορά το ζητούμενο σήμα, δηλαδή τα «έπιπλα κρεβατοκάμαρας», της κλάσεως 20, ανήκουν στην ευρύτετη κατηγορία των προϊόντων που καλύπτονται από τα προγενέστερα σήματα και υπάγονται στην ίδια κλάση. Η τελευταία αυτή οικογένεια προϊόντων καλύπτει κάθε είδους έπιπλα, περιλαμβανομένων των επίπλων κρεβατοκάμαρας.
- 42 Επομένως, συνάγεται, όπως δέχθηκε και το τμήμα προσφυγών (σημείο 14 της προσβαλλομένης αποφάσεως), ότι τα προϊόντα τα οποία αφορά το ζητούμενο σήμα και εκείνα που καλύπτονται από τα προγενέστερα σήματα είναι ταυτόσημα. Επιπλέον, πρέπει να σημειωθεί ότι ο προσφεύγων δεν προβάλλει κανένα επιχείρημα με το δικόγραφο της προσφυγής του κατά της ως άνω διαπιστώσεως του τμήματος προσφυγών.

- 43 Δεύτερον, όσον αφορά τη σύγκριση των σημείων, από τη νομολογία προκύπτει ότι η συνολική εκτίμηση του κινδύνου συγκύσεως, όσον αφορά την οπτική, ακουστική ή εννοιολογική ομοιότητα των εξεταζομένων σημάτων, πρέπει να στηρίζεται στη συνολική εντύπωση που προκαλούν τα σήματα αυτά, λαμβανομένων υπόψη, ειδικότερα, των διακριτικών και κυρίαρχων στοιχείων τους (προαναφερθείσες υποθέσεις SABEL, σκέψη 23, και Lloyd Schuhfabrik Meyer, σκέψη 25).
- 44 Με την προσβαλλόμενη απόφαση το τμήμα ανακοπών υπογράμμισε τον κυρίαρχο χαρακτήρα του λεκτικού στοιχείου των προγενέστερων σημάτων (σημείο 13) και θεώρησε ότι τα συγκρουόμενα σημεία παρουσιάζουν μεγάλη εννοιολογική ομοιότητα, η οποία υπερισχύει των οπτικών και φωνητικών διαφορών που μνημονεύονται στην απόφαση του τμήματος ανακοπών (σημείο 19).
- 45 Συναφώς, πρέπει να σημειωθεί ότι ο όρος «flex» είναι πράγματι, στην υπό κρίση υπόθεση, το κυρίαρχο στοιχείο της συνολικής εντύπωσης που δίδουν τα προγενέστερα σήματα. Όπως είναι προφανές, το λεκτικό συστατικό, που αποτελεί το στοιχείο εκείνο το οποίο προσδιορίζει κατά κύριο λόγο τα σήματα κατά την αντίληψη του κοινού, κυριαρχεί σε σχέση με το εικονιστικό μέρος, που είναι αμελητέο ή ακόμα και άνευ σημασίας όσον αφορά το σήμα που έχει καταχωρηθεί με τον αριθμό 1 951 681. Επιπλέον, πρέπει να υπομνησθεί ότι ο μέσος καταναλωτής διατηρεί στη μνήμη του μόνο μια ατελή εικόνα του σήματος, πράγμα το οποίο ενισχύει το βάρος των ιδιαίτερα ορατών και εύκολων να γίνουν αντιληπτά σημείων όπως είναι ο όρος «flex» στην υπό κρίση υπόθεση, ο οποίος αποτελεί το θέμα των ισπανικών λέξεων «flexibilidad» και «flexible».
- 46 Από τη σύγκριση μεταξύ του κυρίαρχου λεκτικού στοιχείου των προγενέστερων σημάτων και του ζητούμενου λεκτικού σήματος προκύπτει μια οπτική ομοιότητα μεταξύ τους (προαναφερθείσα απόφαση Fifties, σκέψη 37). Πράγματι, η διαφορά που προκαλείται από την προσθήκη του λεκτικού στοιχείου «confor» στο ζητούμενο σήμα δεν είναι επαρκώς σημαντική ώστε να αποκλείσει κάθε ομοιότητα δημιουργούμενη λόγω της συμπτώσεως του ουσιώδους τμήματος, δηλαδή του όρου «flex». Εντούτοις, στο πλαίσιο της συνολικής οπτικής εκτίμησης των συγκρουόμενων σημείων, από την ύπαρξη εικονιστικών στοιχείων στα προγενέστερα σήματα, έστω και αν αυτά δεν έχουν μεγάλη σημασία, προκύπτει μια διαφορά μεταξύ τους.

- 47 Όσον αφορά τη φωνητική σύγκριση, λαμβανομένων υπόψη των προηγουμένων σκέψεων σχετικά με τη σύμπτωση μεταξύ του κυρίαρχου στοιχείου των προγενέστερων σημάτων και του ζητούμενου σήματος, τα συγκρουόμενα σημεία παρουσιάζουν κάποια ομοιότητα σε φωνητικό επίπεδο. Η προσθήκη του όρου «comfort» στον όρο «flex» στο ζητούμενο σήμα δημιουργεί ωστόσο μια διαφορά μεταξύ τους, στο πλαίσιο μιας συνολικής εκτιμήσεως των συγκρουομένων σημείων.
- 48 Όσον αφορά την εννοιολογική σύγκριση, πρέπει να υπομνησθεί ότι το κοινό λεκτικό στοιχείο των συγκρουομένων σημείων, δηλαδή ο όρος «flex», αποτελεί το θέμα των ισπανικών λέξεων «flexibilidad» και «flexible». Έτσι, τα σημεία αυτά έχουν ταυτόσημο εννοιολογικό περιεχόμενο, υπό την έννοια ότι, για τους Ισπανούς καταναλωτές, παραπέμπουν σαφώς στην έννοια της ευκαμψίας. Η προσθήκη του όρου «comfort» στον όρο «flex» στο ζητούμενο σήμα απλώς συμπληρώνει και ενισχύει την προαναφερθείσα έννοια. Πράγματι, όπως ορθά υπογραμμίζει το Γραφείο, είναι προφανές ότι το λεκτικό στοιχείο «comfort» αναφέρεται στην έννοια της άνεσεως (comfort), η οποία συνδέεται με την έννοια της ευκαμψίας στον τομέα του εξοπλισμού κρεβατοκάμαρας. Η διαπίστωση αυτή οδηγεί στην ύπαρξη μεγάλης εννοιολογικής ομοιότητας μεταξύ των επίμαχων σημείων.
- 49 Από τις ανωτέρω σκέψεις προκύπτει ότι τα προϊόντα που προσδιορίζονται από τα επίμαχα σημεία είναι πανομοιότυπα και ότι τα σημεία αυτά έχουν μεγάλη εννοιολογική ομοιότητα.
- 50 Στο στάδιο αυτό, πρέπει να σημειωθεί ότι, στο πλαίσιο της εξέτασεως του κινδύνου συγχύσεως, ο προσφεύγων και η παρεμβαίνουσα αναφέρθηκαν, με τα υπομνήματά τους, στο ζήτημα της σημασίας του διακριτικού χαρακτήρα των προγενέστερων σημάτων, παραπέμποντας και οι δύο στην προαναφερθείσα απόφαση SABEL. Πράγματι, από την απόφαση αυτή, αλλά και από τις προαναφερθείσες αποφάσεις Lloyd Schuhfabrik Meyer και Canon, προκύπτει ότι ο διακριτικός χαρακτήρας του προγενέστερου σήματος, ο οποίος απορρέει από τις εσωτερικές ιδιότητες του σήματος αυτού ή από τη φήμη του, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη προκειμένου να εκτιμάται αν η ομοιότητα μεταξύ των προϊόντων ή των υπηρεσιών που προσδιορίζουν τα δύο σήματα είναι αρκετή για να δημιουργήσει κίνδυνο συγχύσεως (προαναφερθείσες αποφάσεις Canon,

σκέψεις 18 και 24, και Lloyd Schuhfabrik Meyer, σκέψη 20). Επιπλέον, το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι, δεδομένου ότι ο κίνδυνος συγχύσεως είναι τόσο μεγαλύτερος όσο σημαντικότερος είναι ο διακριτικός χαρακτήρας του προγενέστερου σήματος (προαναφερθείσα απόφαση SABEL, σκέψη 24), τα σήματα που έχουν έντονο διακριτικό χαρακτήρα, είτε καθ' αυτά είτε λόγω του ότι είναι ευρέως γνωστά στην αγορά, απολαύουν ευρύτερης προστασίας απ' ό,τι εκείνα με ασθενέστερο διακριτικό χαρακτήρα (βλ. τις προαναφερθείσες αποφάσεις Canon, σκέψη 18, και Lloyd Schuhfabrik Meyer, σκέψη 20).

- 51 Εν προκειμένω, ο προσφεύγων διατείνεται ότι η συνύπαρξη στην ισπανική αγορά πολλών εθνικών και κοινοτικών σημάτων, που έχουν καταχωρηθεί για είδη κρεβατοκάμαρας και περιλαμβάνουν τον όρο «flex», αποδεικνύει ότι ο όρος αυτός είναι συνήθης και, επομένως, δεν μπορεί να επιτελεί λειτουργία ενδείξεως της εμπορικής προελεύσεως. Δεδομένου ότι η ομοιότητα μεταξύ των επίμαχων σημείων περιορίζεται στην ύπαρξη ενός κοινού συνήθους στοιχείου, δεν είναι δυνατόν να υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των σημείων αυτών. Η παρεμβαίνουσα εκθέτει συναφώς ότι τα προγενέστερα σήματα έχουν αποκτήσει μεγάλη φήμη στην Ισπανία.
- 52 Ως απόδειξη στηρίζουσα τους ισχυρισμούς του ο προσφεύγων καταθέτει ένα σύνολο εγγράφων από τα οποία προκύπτουν οι ισπανικές ή κοινοτικές καταχωρίσεις που αφορούν ορισμένα είδη κρεβατοκάμαρας περιλαμβάνοντα τον όρο «flex». Δεν αμφισβητείται όμως ότι τα έγγραφα αυτά προσκομίστηκαν για πρώτη φορά ενώπιον του Πρωτοδικείου, οπότε δεν πρέπει να ληφθούν υπόψη στην παρούσα διαδικασία, χωρίς να απαιτείται να εξεταστεί η αποδεικτική τους δύναμη [βλ. επ' αυτού τις αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 4ης Νοεμβρίου 2003, T-85/02, Díaz κατά ΓΕΕΑ — Granjas Castelló (CASTILLO), Συλλογή 2003, σ. II-4835, σκέψη 46· ECOPY, προαναφερθείσα, σκέψεις 45 έως 48, και της 5ης Μαρτίου 2003, T-237/01, Alcon κατά ΓΕΕΑ — Dr. Robert Winzer Pharma (BSS), Συλλογή 2003, σ. II-411, σκέψη 62]. Η ίδια λύση επιβάλλεται όσον αφορά τα έγγραφα που κατέθεσε για πρώτη φορά ενώπιον του Πρωτοδικείου η παρεμβαίνουσα για να αποδείξει τη φήμη των σημάτων της στην Ισπανία. Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να απορριφθεί τόσο η επιχειρηματολογία του προσφεύγοντος περί του συνήθους χαρακτήρα του κοινού στα δύο επίμαχα σημεία λεκτικού στοιχείου όσο και εκείνη της παρεμβαίνουσας σχετικά με τη φήμη των προγενέστερων σημάτων.

- 53 Τέλος, με την επιχειρηματολογία του σχετικά με τον βαθμό του διακριτικού χαρακτήρα των προγενέστερων σημάτων ο προσφεύγων υποστήριξε ακόμη, αναφερόμενος στην προαναφερθείσα απόφαση Lloyd Schuhfabrik Meyer (σκέψεις 22 και 23), ότι ο όρος «flex» είναι περιγραφικός μιας ουσιαστικής ιδιότητας κάθε προϊόντος κρεβατοκάμαρας, ότι δηλαδή αναφέρεται στην ευκαμψία τους, και ότι, επομένως, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι έχει διακριτικό χαρακτήρα.
- 54 Απαντώντας στο επιχείρημα αυτό του προσφεύγοντος το τμήμα προσφυγών εξέθεσε ότι, και αν ακόμα μπορεί ο όρος «flex» να σημαίνει κάτι, τα προγενέστερα σήματα που τον περιλαμβάνουν έχουν νομίμως γίνει δεκτά προς καταχώριση, σε συνδυασμό με ένα σχέδιο, από τις αρχές ενός κράτους μέλους και ότι, κατά συνέπεια, υφίστανται για αυτά αποκλειστικά δικαιώματα, που μπορούν να αντιτάσσονται σε κάθε τρίτο (σημείο 17 της προσβαλλομένης αποφάσεως).
- 55 Με την επιφύλαξη του ότι ο όρος «flex» σημαίνει κάτι, η σχετική επιχειρηματολογία είναι άνευ σημασίας. Τόσο από το άρθρο 8 του κανονισμού 40/94 όσο και από τη νομολογία του Δικαστηρίου, κατά την οποία η προστασία ενός «καταχωρημένου» σήματος εξαρτάται από την ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως (προαναφερθείσα απόφαση Canon, σκέψη 18), προκύπτει ότι η προηγούμενη εθνική καταχώριση παρέχει τη δυνατότητα στον δικαιούχο να εναντιώνεται, ενδεχομένως, στην αίτηση καταχωρίσεως σημείου το οποίο ενδέχεται να δημιουργήσει κίνδυνο συγχύσεως κατά την αντίληψη του κοινού, δεν επηρεάζει όμως, καθαυτή, την εκτίμηση της υπάρξεως ενός τέτοιου κινδύνου. Κατά τα λοιπά, πρέπει να διευκρινιστεί ότι η παρούσα ανάλυση δεν αποσκοπεί στην αμφισβήτηση της εθνικής καταχωρίσεως προγενέστερων σημάτων, αλλά να εξακριβώσει μόνον αν έχουν έντονο ή ασθενή διακριτικό χαρακτήρα.
- 56 Ασφαλώς, από πλευράς του ενδιαφερόμενου κοινού, ο όρος «flex» μπορεί πράγματι να θεωρηθεί ότι θυμίζει ένα χαρακτηριστικό των σχετικών προϊόντων, ήτοι την ευκαμψία, δεδομένου ότι για τον λόγο αυτό τα προγενέστερα σήματα δεν έχουν έντονο διακριτικό χαρακτήρα, πράγμα το οποίο δέχθηκε το Γραφείο κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση.

- 57 Ωστόσο, η εσφαλμένη αυτή εκτίμηση του τμήματος προσφυγών, που περιλαμβάνεται στο σημείο 17 της προσβαλλομένης αποφάσεως, δεν ασκεί επιρροή για τη λύση της διαφοράς, δεδομένου ότι το συμπέρασμα περί υπάρξεως κινδύνου συγχύσεως είναι απολύτως βάσιμο [βλ. επ' αυτού την απόφαση του Πρωτοδικείου της 15ης Ιανουαρίου 2003, T-99/01, *Mystery Drinks κατά ΓΕΕΑ — Karlsberg Brauerei (MYSTERY)*, Συλλογή 2003, σ. II-43, σκέψη 36].
- 58 Πράγματι, πρέπει να θεωρηθεί ότι, λαμβανομένης υπόψη της αλληλεξαρτήσεως των παραγόντων που ασκούν επιρροή στην εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως, η ταυτότητα των προσδιοριζομένων προϊόντων σε συνδυασμό με την έντονη εννοιολογική ομοιότητα των συγκρουσόμενων σημείων είναι επαρκής προκειμένου να συναχθεί, στην υπό κρίση περίπτωση, η ύπαρξη ενός τέτοιου κινδύνου.
- 59 Συναφώς, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι, στο πλαίσιο της συνολικής εκτιμήσεως του κινδύνου συγχύσεως, το γεγονός ότι ο μέσος καταναλωτής διατηρεί στη μνήμη του μόνο μια ατελή εικόνα του σήματος προσδίδει μείζονα σημασία στο κυρίαρχο στοιχείο του επίμαχου σήματος. Επομένως, το κυρίαρχο λεκτικό στοιχείο «flex» των προγενέστερων σημάτων έχει μείζονα σπουδαιότητα κατά την ανάλυση των σημάτων αυτών, διότι ο καταναλωτής ο οποίος παρατηρεί μια ετικέτα προϊόντος κρεβατοκάμαρας λαμβάνει υπόψη και διατηρεί στη μνήμη του το κυρίαρχο ονομαστικό στοιχείο του σημείου το οποίο του επιτρέπει, όταν προβεί σε μεταγενέστερη αγορά, να αγοράσει το ίδιο προϊόν (βλ. επ' αυτού την προαναφερθείσα απόφαση *Fifties*, σκέψη 47).
- 60 Όμως, δεδομένου ότι ο μέσος καταναλωτής διατηρεί στη μνήμη του ιδίως το κυρίαρχο ονομαστικό σημείο των προγενέστερων σημάτων, δηλαδή τον όρο «flex», όταν συναντήσει πανομοιότυπα είδη κρεβατοκάμαρας προσδιοριζόμενα με το σήμα CONFORFLEX μπορεί να θεωρήσει ότι τα εν λόγω προϊόντα έχουν την ίδια εμπορική προέλευση. Πέραν του γεγονότος ότι τα συγκρουόμενα σημεία έχουν απολύτως όμοιο εννοιολογικό περιεχόμενο, πρέπει κυρίως να σημειωθεί ότι ο όρος «confort», χρησιμοποιούμενος όσον αφορά έπιπλα κρεβατοκάμαρας, μπορεί αντικειμενικά να θεωρηθεί ως περιγραφικός μιας ουσιώδους ιδιότητας των σχετικών προϊόντων, εν προκειμένω της ανέσεως (confort), οπότε στερείται διακριτικού χαρακτήρα. Υπό τις συνθήκες αυτές, η προσθήκη του όρου «confort» στον όρο «flex» για τη δημιουργία του σήματος

του οποίου ζητείται η καταχώριση δεν παρέχει στους καταναλωτές τη δυνατότητα να διακρίνουν επαρκώς μεταξύ των συγκρουομένων σημείων. Κατά συνέπεια, έστω και αν ο μέσος καταναλωτής είναι ικανός να αντιληφθεί ορισμένες οπτικές ή φωνητικές διαφορές μεταξύ των δύο συγκρουομένων σημείων, οι οποίες, κατά τα λοιπά, εξουδετερώνονται σε μεγάλο βαθμό λόγω της έντονης εννοιολογικής ομοιότητας των σημείων αυτών, ο κίνδυνος δημιουργίας συσχετισμού μεταξύ των τελευταίων είναι απολύτως υπαρκτός (βλ. επ' αυτού την προαναφερθείσα απόφαση Fifties, σκέψη 48).

- 61 Εξάλλου, είναι απολύτως δυνατό μια επιχείρηση, που ασκεί τις δραστηριότητές της στην αγορά των ειδών κρεβατοκάμαρας, να χρησιμοποιεί επιμέρους σήματα, δηλαδή σήματα που προέρχονται από ένα κύριο σήμα και έχουν ένα κοινό κυρίαρχο στοιχείο, προς διάκριση των διαφόρων σειρών προϊόντων της, όσον αφορά ιδίως την ποιότητα των σχετικών προϊόντων. Υπό τις συνθήκες αυτές, όπως σημειώνει το Γραφείο με τα υπομνήματά του, είναι δυνατόν να θεωρεί το ενδιαφερόμενο κοινό ότι τα προσδιοριζόμενα με τα συγκρουόμενα σημεία προϊόντα ασφαλώς ανήκουν σε δύο χωριστές σειρές προϊόντων, που προέρχονται όμως από την ίδια επιχείρηση (βλ. επ' αυτού την προαναφερθείσα απόφαση Fifties, σκέψη 49).
- 62 Από τις ανωτέρω σκέψεις προκύπτει ότι δικαίως το τμήμα προσφυγών συνεπέρανε ότι υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ του ζητούμενου σήματος και των προγενέστερων σημάτων, βάσει του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94. Επομένως, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 63 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα. Επειδή ο προσφεύγων ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν το Γραφείο και η παρεμβαίνουσα, σύμφωνα με τα αιτήματα των τελευταίων.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τέταρτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τον προσφεύγοντα στα δικαστικά έξοδα.

Legal

Tiili

Βηλαράς

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 18 Φεβρουαρίου 2004.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Ο Πρόεδρος

H. Legal